

21.000 Kč, vyrovnávací kvoty, firmy U., nelze zatím říci, zda bude zaplacená a dobytá. Podle toho, co bylo o ručení při postupu uvedeno, nepochybily tudíž nižší soudy, i když se vezme za to, že mezi stranami šlo o postup na místě placení, když žalobní žádosti, opřené také o ručení podle § 1397 obč. zák., co do částky 41.267 Kč s příslušenstvím vyhověly, ohledně zbytku 21.000 Kč ji pro tentokrát zamítly.

Čís. 12547.

Služební poměry obecních zaměstnanců.

Prozatímní úpravou služebních požitků, provedenou usnesením obecního zastupitelstva podle § 19 zákona čis. 394/1922 sb. z. a n., nevznikl zaměstnanci nárok na propočítání jinaké služby.

Obecní zastupitelstvo bylo v rámci vlastní své pravomoci oprávněno usnésti se, by zaměstnanci nebyl přiznán nárok na započtení vojenské a četnické služby.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1933, Rv I 2273/31.)

Žalobce, policejní strážník žalované obce, domáhal se na žalované obci, by mu při úpravě služebních požitků podle § 212 platového zákona čis. 103/1926 sb. z. a n. byla započtena do jeho celkové služební doby u žalované obce, činící do dne účinnosti platového zákona, t. j. do 1. ledna 1926 nesporně 5 roků 6 měsíců, ještě služba vojenská a četnická od 7. září 1912 do 5. června 1919 a od 14. července 1919 do 1. října 1919 celkem 6 let 9 měsíců a další ještě služba četnická od 2. října 1919 do 14. července 1920, 9 měsíců — tedy úhrnem 7 let 6 měsíců a aby na základě tohoto zápočtu bylo mu přiznáno žalovanou obcí zařazení k 1. lednu 1926 do 5. stupně III. platové stupnice zřízené s ročním služným 8.700 Kč a dalším časovým postupem. Nárok svůj opíral žalobce o pravoplatné usnesení zastupitelstva žalované obce ze dne 21. října 1929, z něhož dovozoval, že mu od 1. ledna 1926 přísluší služební plat odpovídající platebnímu systému státních zřízenců podle platového zákona čis. 103/1926 i s připočtením služební doby podle zákona čis. 222/1920 a vl. nař. čis. 666/1920 sb. z. a n. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Nižší soudy posoudily věc právně mylně, pokud usnesení obecního zastupitelstva ze dne 12. dubna 1924 a ze dne 21. října 1929 vyložily srovnale v ten smysl, že jimi byly přiznány žalobci služební požitky i právní nároky na započítání služebních let jako mají státní zaměstnanci stejné nebo rovnocenné kategorie, podle zákona čis. 222/1920 sb. z. a n. a vlád. nař. čis. 666/1920 sb. z. a n. o propočtu služební doby státním zaměstnancům a podle vl. nař. čis. 165/1922 sb. z. a n. —, jež napadený rozsudek mylně označuje za zákon. Usnesením obecního zastupitelstva ze dne 12. dubna 1924 byla provedena jen úprava »služebních« požitků zaměstnanců žalované obce ve smyslu § 19 zákona čis. 394/1922 sb. z. a n., kterýž zákon však neobsahoval ustanovení

o propočtení služební doby. Z doslovu usnesení tohoto jest patrné, že konečná (definitivní) úprava služebních požitků, jakož i ostatních práv a nároků obecních zřízenců byla výslovně vyhrazena době pozdější, totiž, až budou vydány vládní prováděcí předpisy k § 19 zákona č. 394/1922 sb. z. a n. Obecním zastupitelstvem byla tedy usnesena dne 12. dubna 1924 jen úprava služebních požitků, nikoli též jiných práv a nároků a ještě i tato úprava byla výslovně prohlášena jen za prozatímní a zdůrazněno zvláště, že může býti obecním zastupitelstvem kdykoli odvolána (srv. zápis o schůzi ze dne 12. dubna 1924). Z této prozatímní úpravy služebních požitků, provedené podle příkazu § 19 zák. č. 394/1922 sb. z. a n. nevznikl žalobci nárok na propočítání jiné služby (vojenské a četnické), poněvadž zákon tyto nároky vůbec neupravoval a předpis § 19 měl za účel jen případnou redukci požitků a nároků samosprávných zaměstnanců, vyplývajících ze zákona č. 394/1922 sb. z. a n., což zvláště bylo v něm zdůrazněno, neukládá však obcím za povinnost, by přiznaly veškeré nároky a práva svým zřízencům, jaké mají státní zřízenci — tedy naprostou paritu jejich práv a nároků se zřízenci státními. V usnesení obecního zastupitelstva ze dne 12. dubna 1924 není ani zmínky o tom, že obecním zaměstnancům se přiznává stejný nárok na propočítání služební doby jako státním zaměstnancům, podle zákona č. 222/1920 sb. z. a n. a jeho prováděcího nařízení č. 666/1920 sb. z. a n. a ani dekretem ze dne 16. července 1924, č. 6169 takový nárok žalobci přiznán nebyl, naopak bylo v něm zase výslovně zdůrazněno, že se jeho služební poměr upravuje jen podle § 19 zákona č. 394/1922 sb. z. a n. do odvolání a též v něm byla definitivní úprava jeho požitků a nároků vyhrazena. Než ani usnesením obecního zastupitelstva ze dne 21. října 1929 nebyl žalobci přiznán nárok na započtení vojenské a četnické služby do služební doby, ztrávené ve služebním poměru u žalované obce, neboť tímto usnesením byla sice provedena dříve vyhrazená definitivní úprava služebních platů obecních zaměstnanců a to již ve smyslu platového zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 sb. z. a n. s účinností od 1. ledna 1926 a při této úpravě projevila žalovaná obec usnesením svého zastupitelstva vůli přiznati v určitých mezích svým zaměstnancům nárok na propočítání služební doby podle zákona č. 222/1920 a vládn. nař. č. 666/1920 sb. z. a n., avšak při tom obecní zastupitelstvo podle odst. V. zápisu omezilo použití zákona č. 222/1920 jen na určité osoby, tedy individuálně a pokud šlo o žalobce se jednomyslně usneslo k návrhu městské rady, by mu nebyl přiznán nárok na započtení vojenské a četnické služby.

K takovému usnesení bylo obecní zastupitelstvo v rámci vlastní své samosprávné pravomoci oprávněno, poněvadž ani zákon č. 222/1920 a jeho prováděcí nařízení č. 666/1920, ani vládní nařízení č. 165/1922 sb. z. a n., upravující jen služební poměry státních zaměstnanců, neuložily samosprávným korporacím, že předpisy o propočtení služební doby státním zaměstnancům musí neomezeně rozšířiti též na své obecní zřízence a tedy i v tomto směru své zřízence převést na systém platný pro státní zaměstnance a neplyne to ani z § 19 zák. č. 394/22 sb. z. a n., jak bylo již shora dolíčeno, ba ani z § 212 plat. zákona č. 103/1926 sb. z. a n. Pokud první soud ve svém rozsudku vyložil zápis o schůzi obecního zastupitelstva ze dne 21. října 1929 a napadený rozsudek jeho

výklad opakoval (označující oba mylně úsudkové své závěry, plynoucí z právního posouzení doslovu listiny »jako zjištění«) v ten smysl, že prý se obecní zastupitelstvo v této schůzi usneslo na tom, by služební požitky obecních zřízenců byly převedeny na platový systém zřízenců státních podle § 190 zákona čís. 103 ai 1926 sb. z. a n. a by jim současně byla propočítána služební doba ve smyslu zákona č. 222/1920 a vl. nař. č. 666 ai 1920 sb. z. a n., jest výklad tento v rozporu s jasným projevem vůle obecního zastupitelstva v zápise o schůzi jeho ze dne 21. října 1929 v odst. V., již výše rozebraným, jímž výslovně byl zamítnut nárok žalobcův na propočtení služební doby vojenské i četnické. Než ani z doslovu dekretu ze dne 22. ledna 1930 nelze činiti logický závěr, že žalobci byl jím přiznán nárok na započtení služby vojenské a četnické do celkové jeho služební doby, poněvadž dekret obsahuje individuální propočítání služební doby žalobcovy ku dni 1. ledna 1926 a uvádí, že činí jen 5 roků 6 měsíců a výslovně dále zdůrazňuje, že dekret byl vydán na základě usnesení obecního zastupitelstva ze dne 21. října 1929, a že tedy jen toto usnesení se v něm provádí. Ani z prvního odstavce dekretu, uvádějíciho jen povšechně, na čem se obecní zastupitelstvo usneslo a jenž zřejmě byl zhotoven jako povšechný formulář, do něhož teprve strojem byly vpisovány jméno a individuální propočty, týkající se jednotlivého zřízence a také žalobce, nelze dovozovati, že žalobci byl jím přiznán nárok na propočtení služební doby vojenské a četnické, poněvadž, třebaš v tomto odstavci jest též úvodem podotčeno, že se obecní zastupitelstvo ve schůzi ze dne 21. října 1929 usneslo, by služební požitky obecních zaměstnanců byly převedeny na platový systém zřízenců státních (§ 190 zák. čís. 103/1926 sb. z. a n.) a by současně byla propočítána služební doba ve smyslu zákona čís. 222/1920 a vl. nař. čís. 666/1920, jest již z následujícího odstavce II. a dalších, týkajících se jen služebního poměru žalobcova, patrnó, že těchto předpisů zákona ve příčině jeho dřívější služby vojenské a četnické nebylo použito a že se mu podle usnesení obecního zastupitelstva ze dne 21. října 1929 propočítává služební doba jen ve službách obecních, činící k 1. lednu 1926 5 roků a 6 měsíců (t. j. od 26. června 1920 do 31. prosince 1925 včetně). Byl-li však usnesením obecního zastupitelstva ze dne 21. října 1929 výslovně odepřen žalobci nárok na započtení vojenské a četnické služební doby, nemohl proti takto projevené vůli zákonného zástupce obce žalobce nabýti tohoto nároku, poněvadž úprava služebních poměrů a požitků obecních zaměstnanců patří do práv vyhrazených jen obecní samosprávě podle § 32 obecního zřízení pro Čechy, do niž nadřízené úřady samosprávné mohou zasahovati jen pokud jim takový zásah zákon výslovně dovoluje. Podobně ve věcech obecních úředníků viz rozhodnutí nejvyššího správního soudu ve sbírce adm. čís. 5121 a 8927. Naproti tomu se vývody dovolací odpovědi marně pokoušejí opodstatniti nárok žalobcův duchem vyšší spravedlnosti a milosrdenství, zásadami mravního práva, blahovolností výkladu při použití obdoby v § 7 obč. zák. soudům vyhrazeného.

Čís. 12548.

Dovolání jest nepřipustné (§ 502, třetí odstavec, c. ř. s.), zažalováno-li několik pohledávek, z nichž žádná nepřevyšovala 2.000 Kč, tře-